

Βρυξέλλες, 12.9.2018
COM(2018) 641 final

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ
ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

**Μια Ευρώπη που προστατεύει: πρωτοβουλία για την επέκταση των αρμοδιοτήτων της
Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα διασυνοριακά εγκλήματα τρομοκρατίας**

*Συμβολή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη σύνοδο των ηγετών που θα πραγματοποιηθεί
στο Σάλτσμπουργκ στις 19-20 Σεπτεμβρίου 2018*

«Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει επίσης να είναι πιο ισχυρή στη μάχη για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Τα τελευταία τρία χρόνια έχουμε σημειώσει πραγματική πρόοδο. Όμως ακόμα δεν διαθέτουμε τα μέσα που θα μας επιτρέψουν να δρούμε με ταχύτητα σε περίπτωση διασυνοριακών τρομοκρατικών απειλών. (...) Θεωρώ επίσης ότι είναι βάσιμη η ανάθεση στον νέο Ευρωπαϊό Εισαγγελέα της δίωξης του διασυνοριακού εγκλήματος που σχετίζεται με την τρομοκρατία.

Jean-Claude Juncker, Ομιλία για την κατάσταση της Ένωσης, 13 Σεπτεμβρίου 2017

1. Εισαγωγή

Η τρομοκρατία παραμένει μία από τις σημαντικότερες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι κοινωνίες μας. Οι τρομοκρατικές ενέργειες αποτελούν μία από τις βαρύτερες μορφές εγκληματικότητας και προσβάλλουν τις θεμελιώδεις αξίες στις οποίες βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μια ισχυρότερη Ευρώπη πρέπει να προστατεύει τους πολίτες της και να διασφαλίζει ότι οι τρομοκράτες παραπέμπονται γρήγορα στη δικαιοσύνη. Στην ομιλία του για την κατάσταση της Ένωσης τον Σεπτέμβριο του 2017, ο πρόεδρος Juncker καθόρισε μια σειρά δράσεων με προοπτική μια πιο ισχυρή, πιο ενωμένη και πιο δημοκρατική Ένωση έως το 2025. Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή παρουσιάζει την παρούσα πρωτοβουλία για την επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας¹ στην έρευνα και τη δίωξη εγκλημάτων τρομοκρατίας.

Κατά τα τελευταία έτη, η τρομοκρατική απειλή στην Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει σε υψηλό επίπεδο και εξακολουθεί να εξελίσσεται. Επιπλέον της εμφάνισης νέων μορφών τρομοκρατικών επιθέσεων, η διαδικτυακή προπαγάνδα και η δικτύωση μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης έχουν καταστεί ισχυρά εργαλεία με τα οποία οι τρομοκράτες προσεγγίζουν την ΕΕ για σκοπούς στρατολόγησης, ριζοσπαστικοποίησης και συγκέντρωσης

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

κεφαλαίων². Η απειλή της τρομοκρατίας αποτελεί ενεστώσα και μακροπρόθεσμη πρόκληση, η οποία απαιτεί μια ολοκληρωμένη και διαρθρωτική απόκριση της Ένωσης, μεταξύ των άλλων και στο επίπεδο της έρευνας και της δίωξης των εγκλημάτων τρομοκρατίας σε ολόκληρη την ΕΕ.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, σεβόμενη τα όρια που θέτει η Συνθήκη³, έχει αναλάβει αποφασιστική δράση για την αντιμετώπιση των τρομοκρατικών απειλών, ιδίως στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Θεματολογίου για την Ασφάλεια του 2015⁴ και του έργου της για την οικοδόμηση μιας αποτελεσματικής και πραγματικής Ένωσης Ασφάλειας⁵. Έλαβε μέτρα για να στερήσει από τους τρομοκράτες τον χώρο και τα μέσα που χρειάζονται για την πραγματοποίηση επιθέσεων, να ποινικοποιήσει αδικήματα τρομοκρατίας σε ολόκληρη την Ένωση, να βελτιώσει την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικών με την επιβολή του νόμου μεταξύ των κρατών μελών, να καταπολεμήσει τη ριζοσπαστικοποίηση και να βελτιώσει τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης. Οι οργανισμοί της Ένωσης, ιδίως η Eurojust και η Europol, έχουν ενισχυθεί στον ρόλο τους στη διευκόλυνση της δικαστικής και αστυνομικής συνεργασίας στην ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων του συντονισμού και της ανταλλαγής πληροφοριών σε υποθέσεις τρομοκρατίας κατόπιν αιτήματος των εθνικών αρχών. Πρόταση κανονισμού για την πρόληψη της διάδοσης τρομοκρατικού περιεχομένου στο διαδίκτυο εκδίδεται μαζί με την παρούσα ανακοίνωση⁶.

Παρότι έχει επιτευχθεί σημαντική πρόοδος και έχουν υπάρξει περιπτώσεις επιτυχούς διασυννοριακής συνεργασίας, από την Ένωση λείπει στον τομέα αυτόν ένας μηχανισμός δίωξης ευρωπαϊκού επιπέδου που να περιλαμβάνει όλα τα στάδια από την έρευνα και τη δίωξη των διασυννοριακών εγκλημάτων τρομοκρατίας έως την παραπομπή των δραστών τους ενώπιον της δικαιοσύνης. Εξάλλου, παρότι ο κίνδυνος της τρομοκρατίας δεν ήταν εξίσου έντονος σε όλα τα κράτη μέλη κατά τα προηγούμενα έτη⁷, εντός του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, κενά στην έρευνα και τη δίωξη σε ένα κράτος μέλος μπορούν να έχουν ως συνέπεια θύματα ή κινδύνους σε άλλο κράτος μέλος ή για την Ένωση στο σύνολό της.

² Έκθεση Te-Sat (έκθεση σχετικά με την κατάσταση και τις τάσεις στον τομέα της τρομοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση) της Europol, 2018.

³ Άρθρο 4 παράγραφος 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ).

⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών — Το ευρωπαϊκό θεματολόγιο για την ασφάλεια [COM(2015) 185 final, της 28.4.2015].

⁵ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την υλοποίηση του Ευρωπαϊκού Θεματολογίου για την Ασφάλεια για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την οικοδόμηση μιας αποτελεσματικής και πραγματικής Ένωσης Ασφάλειας [COM(2016) 230 final, της 20ής Απριλίου 2016]. Βλ. την τελευταία έκθεση προόδου για την Ένωση Ασφάλειας [COM(2018) 470 final, της 13.6.2018], καθώς και τις προηγούμενες εκθέσεις, για μια ανασκόπηση της προόδου που έχει επιτευχθεί στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και των λοιπών απειλών κατά της ασφάλειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

⁶ Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την πρόληψη της διάδοσης τρομοκρατικού περιεχομένου στο διαδίκτυο [COM (2018) 640, της 11ης Σεπτεμβρίου 2018].

⁷ Πρβλ. τις εκθέσεις Te-Sat της Europol για το 2015, σ. 13, το 2016, σ. 15, το 2017, σ. 11, και το 2018, σ. 10.

Η πρόσφατα συσταθείσα Ευρωπαϊκή Εισαγγελία είναι αρμόδια για την έρευνα, τη δίωξη και την παραπομπή ενώπιον της δικαιοσύνης των δραστών αξιόποινων πράξεων που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης⁸. Η πράξη σύστασης της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, ο κανονισμός (ΕΕ) 2017/1939, τέθηκε σε ισχύ στις 20 Νοεμβρίου 2017⁹ με τη συμμετοχή είκοσι κρατών μελών¹⁰. Έκτοτε, δύο ακόμη κράτη μέλη έχουν προσχωρήσει στην ενισχυμένη συνεργασία¹¹. Οι εργασίες συνεχίζονται για να διασφαλιστεί ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα είναι πλήρως επιχειρησιακή έως τα τέλη του 2020. Η παρούσα πρωτοβουλία δεν θα επηρεάσει τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας βάσει του ισχύοντος κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939.

2. Η πρωτοβουλία της Επιτροπής

Η Επιτροπή παρουσιάζει την παρούσα πρωτοβουλία, η υλοποίηση της οποίας απαιτεί τροποποίηση της Συνθήκης, για την επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη ως μέρος μιας ολοκληρωμένης και ενισχυμένης ευρωπαϊκής απόκρισης στις τρομοκρατικές απειλές.

Η παρούσα ανακοίνωση συνοδεύεται από παράρτημα το οποίο περιλαμβάνει πρωτοβουλία της Επιτροπής για την έκδοση απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την τροποποίηση του άρθρου 86 παράγραφοι 1 και 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προς τον σκοπό της επέκτασης των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη.

Το άρθρο 86 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ προβλέπει τη δυνατότητα επέκτασης των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Σύμφωνα με το άρθρο 86 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δύναται να εκδώσει απόφαση για την τροποποίηση του άρθρου 86 της ΣΛΕΕ, προκειμένου να επεκτείνει τις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στην καταπολέμηση σοβαρών εγκλημάτων με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα μετά από έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και διαβούλευση με την Επιτροπή.

⁸ Για τους ορισμούς των αξιόποινων πράξεων που εμπίπτουν στην καθ' ύλη αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, βλ. την οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (ΕΕ L 198 της 28.7.2017, σ. 29-41).

⁹ Κανονισμός (ΕΕ) 2017/1939 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

¹⁰ Αυστρία, Βέλγιο, Βουλγαρία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Εσθονία, Ισπανία, Ιταλία, Κροατία, Κύπρος, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία, Τσεχική Δημοκρατία και Φινλανδία.

¹¹ Την 1η Αυγούστου 2018 η Επιτροπή επιβεβαίωσε τη συμμετοχή των Κάτω Χωρών στην ενισχυμένη συνεργασία για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (ΕΕ L 196 της 2ας Αυγούστου 2018). Την 7η Αυγούστου 2018 η Επιτροπή επιβεβαίωσε τη συμμετοχή της Μάλτας στην ενισχυμένη συνεργασία για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (ΕΕ L 201 της 8ης Αυγούστου 2018).

Ο όρος «ομόφωνα» στο 86 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ αναφέρεται όχι μόνο στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία¹², αλλά περιλαμβάνει και τα υπόλοιπα κράτη μέλη. Εξάλλου, παρότι η εν λόγω απλουστευμένη διαδικασία τροποποίησης της Συνθήκης δεν προβλέπει ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει έπειτα από πρόταση της Επιτροπής, το γεγονός αυτό δεν αποκλείει τη δυνατότητα της Επιτροπής να υποβάλει πρωτοβουλία.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δύναται να τροποποιήσει το άρθρο 86 παράγραφοι 1 και 2 της ΣΛΕΕ προκειμένου να επεκτείνει την καθ' ύλη αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας σε όλα, ορισμένα ή ένα μόνο από τα αδικήματα «σοβαρής εγκληματικότητας με διασυνοριακή διάσταση». Η έννοια αυτή περιλαμβάνει τα αδικήματα της ιδιαιτέρως σοβαρής εγκληματικότητας με διασυνοριακή διάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 83 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Ως επιπλέον προϋπόθεση, οι αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας μπορούν να επεκταθούν μόνο σε «σοβαρά εγκλήματα με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη».

Μετά την τυχόν έκδοση απόφασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την τροποποίηση του άρθρου 86 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή θα υπέβαλλε νομοθετική πρόταση για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 προκειμένου να παρασχεθεί στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία η αρμοδιότητα και να πραγματοποιηθούν οι προσαρμογές που απαιτούνται για την ανάληψη από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αποτελεσματικής δράσης στον τομέα της έρευνας και της δίωξης της τρομοκρατίας. Κατά την τροποποίηση του κανονισμού, δεν θα ήταν δυνατή η καθιέρωση μεταβλητής γεωμετρίας εντός της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, κατά τρόπο ώστε κράτη μέλη να συμμετέχουν σε διαφορετικά τμήματα του πεδίου αρμοδιοτήτων της. Κατά τον ίδιο τρόπο, μη συμμετέχοντα κράτη μέλη τα οποία τυχόν θα προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μεταγενέστερα θα έπρεπε να συμμετάσχουν σ' αυτήν συνολικά.

3. Κενά στην έρευνα και τη δίωξη των διασυνοριακών εγκλημάτων τρομοκρατίας

Παρότι επιτυγχάνεται σημαντική πρόοδος στην αντιμετώπιση της τρομοκρατίας και των λοιπών απειλών κατά της ασφάλειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδίως στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Θεματολογίου για την Ασφάλεια και του έργου για την οικοδόμηση μιας αποτελεσματικής και πραγματικής Ένωσης Ασφάλειας, το τρέχον νομικό, θεσμικό και επιχειρησιακό πλαίσιο εξακολουθεί να εμφανίζει κενά. Ιδίως, δεν υπάρχει κοινή ενωσιακή προσέγγιση όσον αφορά την έρευνα, τη δίωξη και την παραπομπή ενώπιον της δικαιοσύνης των διασυνοριακών εγκλημάτων τρομοκρατίας.

¹² Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία συστάθηκε στο πλαίσιο ενισχυμένης συνεργασίας στην οποία συμμετέχουν επί του παρόντος 22 κράτη μέλη — βλ. υποσημειώσεις 9, 10 και 11.

3.1. Κατακερματισμός των ερευνών για τα εγκλήματα τρομοκρατίας

Επί του παρόντος, η έρευνα, η δίωξη και η παραπομπή ενώπιον της δικαιοσύνης των εγκλημάτων τρομοκρατίας ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εθνικών αρχών επιβολής του νόμου και δικαστικών αρχών. Ωστόσο, οι εξουσίες των εν λόγω αρχών περιορίζονται εντός των εθνικών συνόρων, ενώ τα εγκλήματα τρομοκρατίας πολύ συχνά έχουν διασυνοριακή διάσταση¹³. Το γεγονός αυτό οδηγεί συχνά σε διαφορετικές εθνικές προσεγγίσεις όσον αφορά την έρευνα και τη δίωξη των εγκλημάτων, καθώς και σε κενά στην ανταλλαγή πληροφοριών, τον συντονισμό και τη συνεργασία μεταξύ των διαφόρων διασυνοριακά εμπλεκόμενων αρχών.

Με την πάροδο των ετών, η Ένωση έχει θεσπίσει σειρά μέτρων για τη βελτίωση της διασυνοριακής συνεργασίας στον τομέα των αδικημάτων τρομοκρατίας. Ειδικότερα, η Eurojust και η Europol ήδη διευκολύνουν την πολυμερή δικαστική και αστυνομική, αντίστοιχα, συνεργασία, καθώς και τον συντονισμό και την ανταλλαγή πληροφοριών σε υποθέσεις σοβαρών διασυνοριακών εγκλημάτων, κατόπιν αιτήματος των οικείων εθνικών αρχών. Ο ρόλος της Eurojust θα ενισχυθεί περαιτέρω με το νέο νομικό της πλαίσιο, το οποίο αναμένεται να τεθεί σε εφαρμογή το 2019¹⁴.

Ο φόρτος εργασίας της Eurojust στον τομέα της καταπολέμησης των εγκλημάτων τρομοκρατίας υπερδιπλασιάστηκε κατά την περίοδο μεταξύ του 2015 και του 2017¹⁵, ενώ ο αριθμός των κοινών ομάδων έρευνας (ΚΟΕ) τετραπλασιάστηκε¹⁶. Οι υποθέσεις που χειρίζεται η Eurojust καταδεικνύουν σαφώς την αυξανόμενη ανάγκη για μια κοινή και συντονισμένη προσέγγιση μεταξύ των εθνικών δικαστικών αρχών. Για παράδειγμα, τα κράτη μέλη ζητούν τη συνδρομή της Eurojust για την ανταλλαγή πληροφοριών και αποδεικτικών στοιχείων, την ταχύτερη εκτέλεση αιτημάτων αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και έκδοσης, ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης και ευρωπαϊκών εντολών έρευνας, καθώς και για τη σύσταση κοινών ομάδων έρευνας.

Η εμπειρία από τη λειτουργία της Eurojust δείχνει επίσης ότι, ακόμη και αν οι ποινικές έρευνες και δίωξεις στον τομέα αυτόν θεωρούνται γενικά ως ζήτημα υψηλής προτεραιότητας από τα κράτη μέλη, οι αρχές συχνά υιοθετούν μια εθνική προοπτική, δεδομένων των πτυχών εθνικής ασφάλειας που περιλαμβάνουν οι εν λόγω υποθέσεις. Ο ευαίσθητος χαρακτήρας των ερευνών στις υποθέσεις τρομοκρατίας μπορεί να αποτελέσει επιπλέον παράγοντα που

¹³ Πρβλ. ανωτέρω και άρθρο 83 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

¹⁴ Στις 19 Ιουνίου 2018 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κατέληξαν σε συμφωνία για τη μεταρρύθμιση της Eurojust, και ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., σχετικά με τον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης (Eurojust) και για την αντικατάσταση και κατάργηση της απόφασης 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου πρόκειται σύντομα να εκδοθεί τυπικά και να τεθεί σε ισχύ.

¹⁵ 41 υποθέσεις το 2015, 67 υποθέσεις το 2016 και 87 υποθέσεις το 2017.

¹⁶ Το 2017 συγκροτήθηκαν 12 κοινές ομάδες έρευνας (ΚΟΕ) με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, σε σύγκριση με 4 το 2016 και 3 το 2015.

αποτρέπει τις αρχές από την ανταλλαγή πληροφοριών και τη διεύρυνση του κύκλου των συμμετεχόντων στις έρευνες πέραν του απολύτως αναγκαίου σε μια εθνική υπόθεση.

Ως εκ τούτου, στις υποθέσεις τρομοκρατίας οι έρευνες και οι διώξεις διενεργούνται παράλληλα και απομονωμένα σε διάφορα κράτη μέλη. Αποτέλεσμα είναι να μην λαμβάνεται πάντοτε δεόντως υπόψη η πολυπλοκότητα και/ή ο διασυνοριακός χαρακτήρας των υποθέσεων. Τα όρια της εθνικής δικαιοδοσίας μπορούν, επομένως, να αποτελέσουν εμπόδιο στην κατανόηση και την αντιμετώπιση των δραστηριοτήτων των τρομοκρατών που δρουν διασυνοριακά και των διασυνοριακών τρομοκρατικών πυρήνων ή δικτύων.

Εξάλλου, παρότι η Eurojust και η Europol υποστηρίζουν σταθερά και σθεναρά τις προσπάθειες των εθνικών αρχών για την καταπολέμηση των εγκλημάτων τρομοκρατίας, μπορούν να ενεργήσουν μόνο κατόπιν αιτήματος συνδρομής από τις εθνικές αρχές. Περαιτέρω, δεδομένου ότι κανείς από τους δύο αυτούς οργανισμούς δεν διαθέτει τις εξουσίες που απαιτούνται για την άσκηση προορατικά συντονισμένων, αποτελεσματικών και αναλογικών διώξεων στο επίπεδο της Ένωσης, οι εν λόγω οργανισμοί δεν μπορούν να παράσχουν λύση στο πρόβλημα του κατακερματισμού στη δίωξη των εγκλημάτων τρομοκρατίας.

3.2. Κενά στην έγκαιρη ανταλλαγή πληροφοριών στις υποθέσεις τρομοκρατίας μεταξύ των εθνικών αρχών και των οργανισμών της ΕΕ

Ενώ η Ένωση έχει λάβει μέτρα για την ενίσχυση της δομικής ανταλλαγής πληροφοριών, ιδίως με το έργο της για ισχυρότερα και ευφυέστερα συστήματα πληροφοριών για την ασφάλεια και τη διαχείριση των συνόρων και της μετανάστευσης¹⁷, εξακολουθούν να υφίστανται σημαντικές προκλήσεις όσον αφορά την έγκαιρη ανταλλαγή πληροφοριών σε συγκεκριμένες υποθέσεις ποινικών ερευνών ή διώξεων.

Όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών στις υποθέσεις τρομοκρατίας, η Eurojust, στην πρόσφατη έκθεσή της για τους αλλοδαπούς τρομοκράτες μαχητές¹⁸, αναφέρει ότι δεν υπάρχει εναρμονισμένη προσέγγιση ως προς τις ανταλλασσόμενες πληροφορίες. Διαφορές εξακολουθούν να υφίστανται ως προς τον όγκο, το είδος και την έκταση των πληροφοριών που κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Eurojust. Αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους η σημασία της διασταύρωσης δικαστικών πληροφοριών για τους σκοπούς της δίωξης εγκλημάτων τρομοκρατίας υπογραμμίστηκε εκ νέου στο πλαίσιο συνεδρίου για την

¹⁷ Βλ. τη δέκατη τέταρτη έκθεση προόδου προς μια αποτελεσματική και πραγματική Ένωση Ασφάλειας [COM(2018) 211 final, της 17.4.2018] για μια σχετική επισκόπηση.

¹⁸ Έγγραφο 15515/17 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 2018.

καταπολέμηση της τρομοκρατίας που διοργάνωσε η Eurojust τον Ιούνιο του 2018¹⁹. Εξαιτίας της εν λόγω ελλιπούς ανταλλαγής πληροφοριών, η ικανότητα της Eurojust να εντοπίζει υφιστάμενες συνδέσεις με τρέχουσες έρευνες και διώξεις, συμπεριλαμβανομένων των συνδέσεων με άλλα κράτη μέλη, εξακολουθεί να είναι περιορισμένη.

Επιπλέον, η έρευνα και δίωξη εγκλημάτων τρομοκρατίας σε συγκεκριμένες διασυνοριακές υποθέσεις απαιτεί ταχεία και συντονισμένη δράση από όλες τις εμπλεκόμενες αστυνομικές και δικαστικές αρχές, προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι δεν θα χαθούν αποδεικτικά στοιχεία και να προληφθεί η τέλεση τυχόν περαιτέρω, πιθανώς συνδεδεμένων, εγκλημάτων τρομοκρατίας. Ωστόσο, αυτό αποδεικνύεται αρκετά δύσκολο όταν πρόκειται για διασυνοριακές υποθέσεις που διερευνώνται από διάφορες αρχές σε διαφορετικά κράτη μέλη. Το πρόβλημα μετριάζεται εν μέρει με την υποστήριξη της Europol και της Eurojust. Όμως, ούτε η Europol ούτε η Eurojust έχουν την εξουσία να υποχρεώνουν τις εθνικές αρχές να παρέχουν συγκεκριμένες πληροφορίες ή να εκτελούν μέτρα έρευνας, γεγονός που σημαίνει ότι οι πληροφορίες δεν είναι πάντοτε διαθέσιμες εγκαίρως, ενώ η διάσταση του χρόνου είναι ζωτικής σημασίας για την επιτυχή διαλεύκανση των εγκλημάτων τρομοκρατίας, καθώς και για τη διασφάλιση της αποτροπής τυχόν περαιτέρω, πιθανώς συνδεδεμένων, τρομοκρατικών επιθέσεων.

3.3. Συλλογή, ανταλλαγή και χρήση ευαίσθητων ειδών αποδεικτικών στοιχείων

Η διασφάλιση του ότι οι πληροφορίες που συλλέγονται είναι παραδεκτές ως αποδεικτικά στοιχεία είναι ζωτικής σημασίας για την επιτυχή δίωξη οποιουδήποτε εγκλήματος. Αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο για τις υποθέσεις τρομοκρατίας, στις οποίες η δίωξη στηρίζεται και σε έμμεσες αποδείξεις (παρακολούθηση, καταθέσεις μαρτύρων, υποκλοπές). Από τις εκθέσεις της Eurojust στο πλαίσιο του μηχανισμού παρακολούθησης των καταδικαστικών αποφάσεων στον τομέα της τρομοκρατίας²⁰ προκύπτει ότι υπάρχουν επίσης ζητήματα σε σχέση με τη συλλογή, ανταλλαγή και χρήση ορισμένων ειδών πληροφοριών που επιδιώκεται να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία για τη δίωξη υποθέσεων τρομοκρατίας. Ειδικότερα, στις υποθέσεις τρομοκρατίας, η συλλογή πληροφοριών συχνά εξαρτάται από τη χρήση ειδικών ερευνητικών τεχνικών ή πραγματοποιείται από εξειδικευμένες αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, συχνά, πληροφορίες αυτού του είδους δεν διαβιβάζονται για να προστατευθούν οι πηγές των πληροφοριών, να διαφυλαχθεί η ανωνυμία πληροφοριοδοτών ή να διασφαλιστεί ότι οι μέθοδοι μέσω των οποίων συλλέχθηκαν οι πληροφορίες θα παραμείνουν προστατευμένες.

¹⁹ Πρβλ. δελτίο Τύπου της Eurojust της 21ης Ιουνίου 2018, με περαιτέρω παραπομπές: <http://www.eurojust.europa.eu/press/PressReleases/Pages/2018/2018-06-21.aspx>. Με την εν λόγω κοινή δήλωση, ορισμένα κράτη μέλη ζητούν τη δημιουργία ευρωπαϊκού δικαστικού αντιτρομοκρατικού μητρώου προς τήρηση από την Eurojust.

²⁰ Πρβλ. τις εκθέσεις της Eurojust στο πλαίσιο του μηχανισμού παρακολούθησης των καταδικαστικών αποφάσεων στον τομέα της τρομοκρατίας, τεύχος 28 του Μαΐου του 2018, σ. 16-18, 38, τεύχος 27 του Μαρτίου του 2017, σ. 32, τεύχος 25 του Ιουνίου του 2016, σ. 29-31.

3.4. Αποσύνδεση μεταξύ του σταδίου της έρευνας και του σταδίου της δίωξης

Ιδίως στις υποθέσεις τρομοκρατίας, ο στενός συντονισμός μεταξύ των αστυνομικών και των εισαγγελικών αρχών είναι κρίσιμης σημασίας. Εντάλματα σύλληψης ή κατ' οίκον έρευνες πρέπει να εκτελούνται ταυτόχρονα και δικαστικές άδειες πρέπει να λαμβάνονται εγκαίρως. Επομένως, είναι κρίσιμο να υπάρχει απρόσκοπτη συνεργασία μεταξύ των αστυνομικών και των εισαγγελικών αρχών. Εντούτοις, ακόμη και όταν υπάρχει συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών, της Europol και της Eurojust, οι διαφορετικές εθνικές προτεραιότητες και ευαισθησίες, ή απλώς η (μη) διαθεσιμότητα πόρων, ενδέχεται να επηρεάσουν το τελικό αποτέλεσμα. Δεν υπάρχει κεντρική αρχή σε ενωσιακό επίπεδο η οποία να μπορεί να κατευθύνει τόσο τις πτυχές που σχετίζονται με την έρευνα όσο και τις πτυχές που σχετίζονται με τη δίωξη διασυνοριακών υποθέσεων τρομοκρατίας, ώστε να εξασφαλίζεται πραγματικά απρόσκοπτη συνεργασία μεταξύ όλων των αρχών που εμπλέκονται τόσο σε εθνικό όσο και σε ενωσιακό επίπεδο, υπό αυστηρές προθεσμίες και απαιτήσεις εμπιστευτικότητας.

3.5. Μη αποδοτικές παράλληλες έρευνες και διώξεις

Τα εγκλήματα τρομοκρατίας συχνά πλήττουν περισσότερες της μίας χώρες. Επίσης, συχνά περιλαμβάνουν υπόπτους ή θύματα διαφόρων εθνικοτήτων. Συγκρούσεις δικαιοδοσίας ενδέχεται να εμφανιστούν, για παράδειγμα, σε περιπτώσεις στις οποίες τα θύματα του εγκλήματος προέρχονται από διαφορετικά κράτη μέλη, με αποτέλεσμα όλα τα πληγέντα κράτη μέλη να επιθυμούν να ασκήσουν διεθνή δικαιοδοσία για το ίδιο έγκλημα τρομοκρατίας. Για παράδειγμα, σε αρκετές πρόσφατες υποθέσεις τρομοκρατίας, δύο ή περισσότερα κράτη μέλη επικαλέστηκαν, παράλληλα, δικαιοδοσία για τη δίωξη της ίδιας αξιόποινης πράξης, στηριζόμενα σε διαφορετικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας, όπως στην ιθαγένεια του θύματος ή την κατά τόπον αρμοδιότητα. Ωστόσο, τέτοιες παράλληλες διώξεις θα μπορούν να οδηγήσουν σε καταστάσεις εφαρμογής της αρχής «ne bis in idem».

Επί του παρόντος, δεν υπάρχει ενωσιακός μηχανισμός ικανός να αντιμετωπίσει αυτές τις καταστάσεις. Στις υποθέσεις που έχουν επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη, η έναρξη έρευνας ή δίωξης από τις αρχές ενός κράτους μέλους μπορεί να έχει συνέπειες για τις έρευνες ή τις διώξεις που εξελίσσονται σε άλλα κράτη μέλη. Ιδίως στις υποθέσεις που αφορούν πυρήνες τρομοκρατών με μέλη που δραστηριοποιούνται σε διαφορετικά κράτη μέλη, η συντονισμένη δράση είναι κρίσιμη για την αποφυγή της εξαφάνισης αποδεικτικών στοιχείων ή υπόπτων. Ενώ η Eurojust μπορεί να διαδραματίζει καίριο ρόλο στον συντονισμό των ερευνών, βάσει του ισχύοντος νομικού πλαισίου που τη διέπει, δεν μπορεί να επιλύει συγκρούσεις δικαιοδοσίας και να εξαναγκάζει τις αρχές των κρατών μελών να απέχουν από την άσκηση της δικαιοδοσίας τους.

Τα παραπάνω κενά καθίστανται εμφανή στην ακόλουθη περίπτωση:

Υποθετικό σενάριο

Ένας πυρήνας τζιχαντιστών τρομοκρατών διατηρεί σε διάφορα κράτη μέλη της ΕΕ πράκτορες, οι οποίοι δεν γνωρίζονται και δεν επιτρέπεται να επικοινωνούν μεταξύ τους,

αλλά μόνο λαμβάνουν οδηγίες μέσω κρυπτογραφημένων μηνυμάτων. Όλοι έχουν να εκτελέσουν διαφορετικά καθήκοντα, όπως την ενοικίαση αυτοκινήτων, την αγορά χημικών, τη συλλογή πληροφοριών για πιθανούς στόχους, την απόκτηση πλαστών εγγράφων ταυτότητας κ.λπ., ενώ ο επικεφαλής των επιχειρήσεων δρα από τρίτη χώρα.

Χάρη σε πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν μέσω αστυνομικών ερευνών στο κράτος μέλος Α, οι αρμόδιες αρχές διαπιστώνουν την κατάρτιση πλαστών εγγράφων με τα στοιχεία ανύπαρκτων προσώπων και συλλαμβάνουν τον ύποπτο. Δεν γνωρίζουν ότι τα εν λόγω έγγραφα προορίζονται για μεγαλύτερο τρομοκρατικό πυρήνα και τα εγκλήματα τρομοκρατίας που αυτός σχεδιάζει και ασκούν δίωξη κατά του συλληφθέντος για πλαστογραφία εγγράφων.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους Β εντοπίζουν, μέσω αστυνομικών ερευνών, πρόσωπο το οποίο έχει προμηθευθεί μεγάλες ποσότητες φυτοφαρμάκων και, πιστεύοντας ότι σκοπεύει να χρησιμοποιήσει τα φυτοφάρμακα για την κατασκευή βόμβας, το συλλαμβάνουν και ασκούν σε βάρος του δίωξη στη βάση ότι αποτελεί απλώς μοναχικό τρομοκράτη, αγνοώντας την ύπαρξη του τρομοκρατικού πυρήνα ή των λοιπών μελών του.

Ο επικεφαλής της τρομοκρατικής ομάδας στην τρίτη χώρα πληροφορείται τις αστυνομικές και δικαστικές ενέργειες στα κράτη μέλη Α και Β και ο τρομοκρατικός πυρήνας προσαρμόζει τα σχέδιά του.

Οι ασυντόνιστες ενέργειες στα κράτη μέλη Α και Β οδηγούν σε διώξεις και μεμονωμένες καταδίκες, αλλά το ευρύτερο δίκτυο και οι δραστηριότητές του δεν εντοπίζονται και τα υπόλοιπα μέλη του τρομοκρατικού δικτύου μπορούν να προσαρμόσουν τα σχέδιά τους και να συνεχίσουν τις τρομοκρατικές δραστηριότητές τους.

4. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να καλύψει τα υφιστάμενα κενά

Όπως προαναφέρθηκε, ενώ η προστιθέμενη αξία που προσφέρουν η Eurojust και η Europol μέσω της υποστήριξης των εθνικών αρχών και της διευκόλυνσης της δικαστικής συνεργασίας βάσει των υφιστάμενων νομικών πράξεων για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή και την αμοιβαία αναγνώριση είναι κρίσιμης σημασίας, δεν υπάρχει κοινή ευρωπαϊκή προσέγγιση όσον αφορά την έρευνα και τη δίωξη των εγκλημάτων τρομοκρατίας και την παραπομπή των δραστών τους ενώπιον της δικαιοσύνης. Η Europol και η Eurojust δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν πλήρως τις υφιστάμενες ελλείψεις στην έρευνα και τη δίωξη των διασυνοριακών εγκλημάτων τρομοκρατίας, διότι δεν διαθέτουν ούτε είναι δυνατόν, σύμφωνα με τη Συνθήκη, να τους ανατεθούν οι αναγκαίες συναφώς εξουσίες, οι οποίες, αντίθετα, μπορούν σύμφωνα τη Συνθήκη να ανατεθούν στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

Δεδομένων των κενών που περιγράφονται ανωτέρω, απαιτείται μια ισχυρότερη ευρωπαϊκή διάσταση, ώστε να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη, αποτελεσματική και αποδοτική δικαστική αντιμετώπιση των εν λόγω εγκλημάτων σε ολόκληρο τον ευρωπαϊκό χώρο ελευθερίας,

ασφάλειας και δικαιοσύνης. Τα εγκλήματα τρομοκρατίας πλήττουν όλα τα κράτη μέλη και την Ένωση στο σύνολό της, γεγονός που σημαίνει ότι πρέπει να αναζητηθεί λύση σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Στο πλαίσιο αυτό, υπάρχουν ισχυρά επιχειρήματα για το ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα προσέφερε προστιθέμενη αξία στην καταπολέμηση των εγκλημάτων τρομοκρατίας και την αντιμετώπιση των κενών που έχουν εντοπιστεί.

Η λειτουργία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αποτελεί ανεξάρτητη, ευρωπαϊκή εισαγγελική υπηρεσία, η οποία δρα σε επίπεδο Ένωσης με την εντολή να ερευνά, να διώκει και να παραπέμπει ενώπιον της δικαιοσύνης αξιόποινες πράξεις που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης στο σύνολό της. Η συνολική δομή της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας περιλαμβάνει τον Ευρωπαίο γενικό εισαγγελέα και τους Ευρωπαίους εισαγγελείς, που από κοινού συναπαρτίζουν το συλλογικό όργανο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, οργανώνονται σε μόνιμα τμήματα και εργάζονται στην Κεντρική Εισαγγελία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στο Λουξεμβούργο. Η Κεντρική Εισαγγελία θα καθοδηγεί και θα εποπτεύει τους Ευρωπαίους εντεταλμένους εισαγγελείς, οι οποίοι θα εδρεύουν στα συμμετέχοντα κράτη μέλη, θα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και θα ερευνούν, διώκουν και παραπέμπουν τις υποθέσεις της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας ενώπιον των αρμόδιων εθνικών δικαστηρίων.

Η Κεντρική Εισαγγελία παρακολουθεί, καθοδηγεί και εποπτεύει τις έρευνες και τις διώξεις που διενεργούν οι Ευρωπαίοι εντεταλμένοι εισαγγελείς, με αποτέλεσμα να διασφαλίζεται μια συνεκτική πολιτική για την έρευνα και τη δίωξη σε ολόκληρη την Ευρώπη και να καθίσταται δυνατή η αποτελεσματική και στοχευμένη παρακολούθηση. Οι Ευρωπαίοι εντεταλμένοι εισαγγελείς θα κατευθύνουν το έργο των εθνικών αρχών επιβολής του νόμου, ιδίως των αστυνομικών, των τελωνειακών και των χρηματοοικονομικών ερευνητικών αρχών.

Θα υπάρχει άμεση και απευθείας ανταλλαγή πληροφοριών τόσο εντός της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας όσο και μεταξύ της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και των εθνικών αρχών επιβολής του νόμου και των οργανισμών της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων της Eurojust, της Europol και της OLAF.

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα δρα ως ενιαία υπηρεσία σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, γεγονός που σημαίνει ότι, καταρχήν, δεν θα υπάρχει ανάγκη για ad hoc κοινές ομάδες έρευνας ή αιτήσεις αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, όπως συμβαίνει σήμερα. Σε ολόκληρο το φάσμα των δραστηριοτήτων της, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα μπορεί επίσης να χρησιμοποιεί μια ολοκληρωμένη δέσμη μέτρων έρευνας για τη συλλογή ενοχοποιητικών αλλά και απαλλακτικών αποδεικτικών στοιχείων, με στόχο την άσκηση συνεκτικών και αποδοτικών διώξεων ενώπιον των δικαστηρίων.

4.1. Μια ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή απόκριση μέσω της έρευνας και της δίωξης των διασυνοριακών εγκλημάτων τρομοκρατίας

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα παρείχε μια ευρωπαϊκή διάσταση στις τρέχουσες προσπάθειες για την αντιμετώπιση των εγκλημάτων τρομοκρατίας και την κάλυψη των υφιστάμενων ελλείψεων, γεφυρώνοντας τα κενά μεταξύ των εθνικών προσπαθειών έρευνας και δίωξης των εν λόγω εγκλημάτων. Σε σύγκριση με την τρέχουσα προσέγγιση, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα εγκαθίδρυε απευθείας σχέση με τις διάφορες αρχές των κρατών μελών και τους ενωσιακούς οργανισμούς κατά τον χειρισμό των υποθέσεων τρομοκρατίας. Μια τέτοια σχέση θα συνιστούσε αποφασιστική ποιοτική βελτίωση και θα καθιστούσε αποτελεσματικότερη την έρευνα και τη δίωξη των εγκλημάτων τρομοκρατίας σε ολόκληρη την Ένωση.

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα παρείχε ουσιαστικά εχέγγυα για τη δίωξη των εγκλημάτων τρομοκρατίας σε ολόκληρη την Ένωση, με τους Ευρωπαίους εντεταλμένους εισαγγελείς ενσωματωμένους στα εθνικά συστήματα και συνεργαζόμενους στενά με τις εθνικές αρχές επιβολής του νόμου, και με το συλλογικό όργανο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας να αναπτύσσει μια συνεκτική, ενωσιακού επιπέδου δίωξη των εγκλημάτων τρομοκρατίας και, με τον τρόπο αυτό, να καθιστά δυνατή τη διενέργεια αποτελεσματικών και αποδοτικών ερευνών και διώξεων. Ιδίως, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα ήταν σε θέση να διατάζει έρευνες, να διασφαλίζει την έγκαιρη συλλογή περαιτέρω αποδεικτικών στοιχείων, να συνδέει συναφείς υποθέσεις και να ασκεί σ' αυτές κοινές διώξεις, και να επιλύει τα τυχόν ζητήματα διεθνούς δικαιοδοσίας πριν από την παραπομπή των υποθέσεων ενώπιον της δικαιοσύνης. Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα συνεργαζόταν στενά με τους λοιπούς ενωσιακούς φορείς, όπως η Eurojust και η Europol, και, επομένως, θα βρισκόταν σε στρατηγική θέση για να επιβάλλει την ενωσιακή προσέγγιση όσον αφορά την έρευνα και τη δίωξη των εγκλημάτων τρομοκρατίας.

4.2. Έγκαιρη και επαρκής ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα εγκλήματα τρομοκρατίας

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα παρείχε λύση στις υπάρχουσες δυσκολίες με την έγκαιρη ανταλλαγή πληροφοριών. Όχι μόνο θα ήταν σε θέση να λαμβάνει πληροφορίες σχετικά με εγκλήματα τρομοκρατίας από τα κράτη μέλη, αλλά θα μπορούσε και να παραγγέλλει στις εθνικές αρχές να συλλέξουν περισσότερες πληροφορίες με προορατικό και στοχευμένο τρόπο. Το ίδιο ισχύει και για την ανταλλαγή πληροφοριών με την Eurojust και την Europol.

Η συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας θα ήταν εξίσου ωφέλιμη όσον αφορά τη συλλογή, ανταλλαγή και χρήση ορισμένων ειδών αποδεικτικών στοιχείων. Δεδομένου ότι το συλλογικό όργανο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας θα συγκροτείται από Ευρωπαίους εισαγγελείς προερχόμενους από όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα μπορεί να χειριστεί με επιτυχία ευαίσθητες και εμπιστευτικές πληροφορίες. Για παράδειγμα, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα διασφάλιζε, μέσω των Ευρωπαίων εντεταλμένων εισαγγελέων και των εποπτευόντων Ευρωπαίων εισαγγελέων, τη διαφύλαξη του απόρρητου χαρακτήρα των τρόπων συλλογής πληροφοριών, καθώς και ότι θα συμφωνηθούν σαφείς κώδικες χειρισμού. Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, ως η ευρωπαϊκή εισαγγελική υπηρεσία, θα μπορούσε να

συνεργάζεται με τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς ευκολότερα απ' ό,τι τα επιμέρους κράτη μέλη. Στο πλαίσιο αυτό, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα επωφελούνταν από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 σχετικά με τη διεθνή συνεργασία και το νομικό πλαίσιο που θα δημιουργηθεί.

Με την ενοποιημένη προσέγγισή της, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα δημιουργήσει νέους διαύλους πληροφοριών στο επίπεδο των Ευρωπαίων εντεταλμένων εισαγγελέων και των αρχών των κρατών μελών, καθώς και σε κεντρικό επίπεδο, με τους οργανισμούς της Ένωσης, τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς. Η ροή πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση θα διευκολυνόταν. Με τον τρόπο αυτό θα καθίστατο δυνατή η ταχεία αντίδραση σε νέες τρομοκρατικές τάσεις και τρόπους δράσης.

4.3. Σύνδεση του σταδίου της έρευνας και του σταδίου της δίωξης

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα είναι αρμόδια τόσο να ερευνά όσο και να διώκει αδικήματα σε βάρος του προϋπολογισμού της Ένωσης, ενώ θα έχει και το πλεονέκτημα της εξουσίας συντονισμού των αστυνομικών ερευνών, η οποία θα καθιστά δυνατή, για παράδειγμα, την ταχεία δέσμευση και κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων και την παραγγελία συλλήψεων σε ολόκληρη την ΕΕ. Με τον τρόπο αυτό θα αντιμετωπίζονταν επίσης τα υφιστάμενα προβλήματα που δημιουργεί η ύπαρξη παράλληλων και κατακερματισμένων ερευνών και διώξεων στις υποθέσεις τρομοκρατίας.

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα καθιστούσε δυνατή μια προσέγγιση με πολύ καλύτερη σύνδεση και συντονισμό έρευνας και δίωξης. Έρευνες καθοδηγούμενες από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα διασφάλιζαν ότι, ανά πάσα στιγμή, όλες οι εμπλεκόμενες αρχές μπορούν να έχουν εγκαίρως πρόσβαση στις πληροφορίες που χρειάζονται. Επιπλέον, θα υπήρχε μια σαφής δομή λήψης αποφάσεων, επικεντρωμένη στην επίτευξη των καλύτερων δυνατών αποτελεσμάτων για όλα τα οικεία κράτη μέλη. Οι έρευνες για εγκλήματα που θα ενέπιπταν στη νέα εντολή της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας θα επωφελούνταν από τον εν λόγω κεντρικό καθοδηγητικό ρόλο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Ως εκ τούτου, οι έρευνες αυτές θα μπορούσαν να διεξαχθούν υπό συνθήκες καλού συντονισμού και λαμβανομένων υπόψη όλων των πτυχών της έρευνας, ανεξαρτήτως του τόπου όπου έλαβαν χώρα τα εγκλήματα. Μια συντονισμένη προσέγγιση όσον αφορά την έρευνα και τη δίωξη θα εξασφάλιζε επίσης ότι οι αρχές που διεξάγουν την έρευνα θα μπορούν να στηριχθούν στην εξουσία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας να διασφαλίζει ότι τα μέτρα έρευνας λαμβάνονται κατά τον χρόνο και στον τόπο που επιτυγχάνουν τη μέγιστη αποδοτικότητά τους, ανεξαρτήτως του τόπου στην Ένωση όπου πρέπει να εκτελεστούν τα εν λόγω μέτρα.

4.4. Αποδοτικότητα και συνεκτικότητα των ερευνών και των διώξεων

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα ήταν σε θέση να εξασφαλίζει συνεκτική και αποτελεσματική δίωξη των εγκλημάτων τρομοκρατίας, λαμβανομένων υπόψη των συμφερόντων όλων των οικείων κρατών μελών και της Ένωσης στο σύνολό της. Το συλλογικό όργανο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας θα απαρτίζεται από Ευρωπαίους εισαγγελείς με γνώση των εθνικών

νομικών συστημάτων, στοιχείο που θα βοηθούσε να διασφαλιστεί η βέλτιστη δυνατή ανταπόκριση στις διασυνοριακές υποθέσεις τρομοκρατίας. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, ως ο μοναδικός ενωσιακός επιπέδου εμπλεκόμενος φορέας, θα ήταν σε θέση να επιλύει τα ζητήματα δικαιοδοσίας, αποφασίζοντας —στη βάση αντικειμενικών κριτηρίων— σε ποιο δικαστήριο θα παραπέμψει την εκάστοτε υπόθεση. Η εν λόγω απόφαση για τον βέλτιστο τόπο άσκησης της δίωξης σε κάθε υπόθεση θα είχε ως αποτέλεσμα την αποτροπή τυχόν συγκρούσεων και την αποφυγή περιττών δικών. Η επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη θα μπορούσε, επομένως, να περιορίσει τις δυνητικές συγκρούσεις δικαιοδοσίας στον τομέα αυτόν και να παράσχει έναν αποτελεσματικό μηχανισμό για την επίλυση των συγκρούσεων δικαιοδοσίας που εντέλει θα προέκυπταν.

Υποθετική μελλοντική υπόθεση

Στο κράτος μέλος Α βρίσκεται σε εξέλιξη έρευνα για έγκλημα χρηματοδότησης της τρομοκρατίας. Ενώ οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους έχουν σαφείς ενδείξεις ότι τα υπό έρευνα πρόσωπα χρηματοδοτούν την τρομοκρατία, δεν γνωρίζουν πού ακριβώς θα χρησιμοποιηθούν τελικά τα σχετικά κεφάλαια. Ταυτόχρονα, στο κράτος μέλος Β βρίσκεται σε εξέλιξη έρευνα για πράξεις που πιθανολογείται ότι αποτελούν προπαρασκευαστικές πράξεις για τη διεξαγωγή τρομοκρατικής επίθεσης, συμπεριλαμβανομένης της προμήθειας υλικών για την κατασκευή «βρώμικης βόμβας». Εν τω μεταξύ, στο κράτος μέλος Γ διενεργείται έρευνα σχετικά με έναν δικτυακό τόπο που περιλαμβάνει τρομοκρατική προπαγάνδα. Οι αρχές στο κράτος μέλος Γ υποπτεύονται ότι ορισμένα μη προσβάσιμα στο κοινό τμήματα του δικτυακού τόπου χρησιμοποιούνται επίσης για επικοινωνία μεταξύ των μελών μιας ομάδας τρομοκρατών.

Κανένα από τα παραπάνω κράτη μέλη δεν έχει ακόμη ζητήσει τη βοήθεια της Europol ή της Eurojust, διότι θεωρούν ότι οι έρευνές τους έχουν κατά κύριο λόγο εθνικό χαρακτήρα. Μόνο αφού η υπόθεση τεθεί υπόψη της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας μέσω ενός από τους Ευρωπαίους εντεταλμένους εισαγγελείς που συμμετέχουν στην έρευνα στο κράτος μέλος Α, διαπιστώνεται ότι υπάρχει σύνδεση μεταξύ των υποθέσεων: η χρηματοδότηση που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας στο κράτος μέλος Α κατευθύνεται στην πραγματικότητα προς τις δραστηριότητες της ομάδας που κατασκευάζει τη «βρώμικη βόμβα» στο κράτος μέλος Β, ενώ διαπιστώνεται και ότι οι ομάδες αυτές επικοινωνούν μεταξύ τους μέσω του δικτυακού τόπου που ερευνάται στο κράτος μέλος Γ.

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να διασφαλίσει ότι τα μέτρα έρευνας που απαιτούνται για να επιτευχθεί πρόσβαση στα αρχεία καταγραφής του δικτυακού τόπου στο κράτος μέλος Γ θα εκτελεστούν ταυτόχρονα με τη σύλληψη των μελών της ομάδας χρηματοδότησης στο κράτος μέλος Α και της ομάδας προπαρασκευής στο κράτος μέλος Β, ούτως ώστε να αποκλειστεί κάθε δυνατότητά τους να αλλοιώσουν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Όλοι οι εμπλεκόμενοι ύποπτοι τρομοκρατίας μπορούν να συλληφθούν ταυτόχρονα, και τα αναγκαία περαιτέρω μέτρα έρευνας μπορούν να συντονιστούν και να εκτελεστούν από έναν

φορέα, ο οποίος θα διασφαλίσει, επιπλέον, ότι δεν θα προκύψουν συγκρούσεις δικαιοδοσίας και ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που θα συγκεντρωθούν θα είναι παραδεκτά.

5. Αντίκτυπος της επέκτασης των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη

5.1. Αντίκτυπος στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία

Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, με την ολοκληρωμένη θεσμική δομή της και τις ολοκληρωμένες διαδικασίες της λήψης αποφάσεων, θα παρείχε σημαντικά πλεονεκτήματα στον αγώνα για την καταπολέμηση των διασυνοριακών εγκλημάτων τρομοκρατίας. Η εν λόγω δομή συγκεντρώνει γνώση των εθνικών νομικών συστημάτων, παρέχει τη δυνατότητα μοναδικής εποπτείας της διασυνοριακής εγκληματικής δραστηριότητας στην Ένωση, επιτρέπει την ταχεία λήψη αποφάσεων μέσω μόνιμων τμημάτων, εντός των οποίων λειτουργούν οι Ευρωπαίοι εισαγγελείς, και διασφαλίζει την αποτελεσματική επακολούθηση στο εθνικό επίπεδο μέσω των Ευρωπαίων εντεταλμένων εισαγγελέων. Ένα σύστημα διαχείρισης των υποθέσεων θα διασφαλίζει ταχείες ροές επικοινωνίας μεταξύ όλων των εισαγγελέων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, είτε εργάζονται στο κεντρικό επίπεδο είτε εργάζονται σε τοπικό επίπεδο σε ολόκληρη την Ένωση. Η θεσμική δομή και οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας θα πρέπει να διατηρηθούν κατά την τυχόν επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη.

Ωστόσο, για την εν λόγω επέκταση θα απαιτούνταν σειρά τροποποιήσεων στον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939 για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, προκειμένου να μπορεί να εκπληρωθεί η ευρύτερη εντολή της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και να προσαρμοστεί η τρέχουσα εστίαση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα οικονομικά αδικήματα σε βάρος του προϋπολογισμού της Ένωσης. Οι εν λόγω τροποποιήσεις σχετίζονται κυρίως με την καθ' ύλη αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, θα απαιτούνταν όμως και ορισμένες άλλες προσαρμογές. Περαιτέρω, τυχόν επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη θα είχε αντίκτυπο και στον προϋπολογισμό και στη στελέχωση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Μετά την τυχόν απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την τροποποίηση του άρθρου 86 της ΣΛΕΕ (βλ. ανωτέρω), η Επιτροπή θα υπέβαλλε νομοθετική πρόταση για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 προκειμένου να επεκταθούν οι αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων προσαρμογών.

Καθ' ύλη αρμοδιότητα

Η καθ' ύλη αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας καλύπτει επί του παρόντος τα αδικήματα που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης, όπως αυτά ορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης²¹.

Κατά τον ίδιο τρόπο, η καθ' ύλη αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας μπορεί να επεκταθεί στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη μέσω παραπομπής στην οδηγία (ΕΕ) 2017/541 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας²². Το άρθρο 86 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ προβλέπει τη δυνατότητα επέκτασης της καθ' ύλη αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας σε σειρά σοβαρών εγκλημάτων με διασυνοριακή διάσταση και, με την παρούσα πρωτοβουλία, η Επιτροπή επιδιώκει μια τέτοια επέκταση στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη.

Σε συνέχεια μιας τέτοιας στοχευμένης επέκτασης, το άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 θα τροποποιούνταν αναλόγως, με την προσθήκη νέας παραγράφου που θα όριζε ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία έχει αρμοδιότητα για τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στα άρθρα 3 έως 12 και 14 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/541, όπως έχουν μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο, αν οι εν λόγω αξιόποινες πράξεις έχουν επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη²³.

Στα εγκλήματα που αναφέρονται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/541 περιλαμβάνονται τα «τρομοκρατικά εγκλήματα», τα «εγκλήματα που σχετίζονται με τρομοκρατική ομάδα», καθώς και τα «εγκλήματα που σχετίζονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες», όπως η δημόσια υποκίνηση σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος, η στρατολόγηση, η παροχή και η παρακολούθηση εκπαίδευσης, η πραγματοποίηση ταξιδιών με σκοπό την τρομοκρατία, η οργάνωση ή διευκόλυνση τέτοιων ταξιδιών και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας. Ως προς τα παραπάνω εγκλήματα, αξιόποινη είναι όχι μόνο η τέλεσή τους, αλλά και η συνέργεια και υποκίνηση σ' αυτά, η ηθική αυτουργία σ' αυτά και η απόπειρα τέλεσής τους.

Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 («Ορισμοί») θα αντανakλούσε την υπαγωγή των εν λόγω εγκλημάτων στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και θα παρείχε περαιτέρω διευκρινήσεις σχετικά με την απαίτηση να έχουν οι οικείες αξιόποινες πράξεις επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη.

²¹ Βλ. υποσημείωση 8 ανωτέρω.

²² Οδηγία (ΕΕ) 2017/541, της 15ης Μαρτίου 2017, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλασίου 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου και για την τροποποίηση της απόφασης 2005/671/ΔΕΥ του Συμβουλίου. Σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2017/541, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να μεταφέρουν την οδηγία (ΕΕ) 2017/541 στο εθνικό τους δίκαιο έως τις 8 Σεπτεμβρίου 2018.

²³ Το άρθρο 86 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι η επέκταση μπορεί να αφορά εγκλήματα με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη. Το στοιχείο αυτό δεν αποκλείει την περίπτωση τα οικεία εγκλήματα να έχουν επιπτώσεις και σε τρίτες χώρες.

Δεδομένου ότι το ισχύον πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας είναι σχεδιασμένο για τους σκοπούς της έρευνας, της δίωξης και της παραπομπής ενώπιον της δικαιοσύνης αξιόποινων πράξεων σε βάρος του προϋπολογισμού της Ένωσης, η επέκταση των αρμοδιοτήτων της στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη θα απαιτούσε να πραγματοποιηθούν και ορισμένες συνακόλουθες προσαρμογές στον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1939, προκειμένου να τον προσαρμόσουν στις ανάγκες της εν λόγω διευρυμένης αρμοδιότητας.

Τα ζητήματα που θα έπρεπε να εξεταστούν στον κανονισμό περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, τον ορισμό της κατά τόπο και της έναντι προσώπων αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, την ενδεχόμενη ανάγκη προσαρμογής των όρων άσκησης της αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας (οι οποίοι, σε κάποιες περιπτώσεις, συνδέονται με πτυχές που αφορούν εντελώς ειδικά τα αδικήματα σε βάρος του προϋπολογισμού, όπως το επίπεδο της ζημιάς ή της χρηματοδότησης από τον προϋπολογισμό της Ένωσης), τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας να διεξάγει έρευνες ή τις αρχές που διέπουν τη διεθνή δικαιοδοσία. Επιπλέον, δεδομένου ότι το τρέχον πλαίσιο περιλαμβάνει σειρά διατάξεων που εστιάζονται στα οικονομικά εγκλήματα, με αναφορές σε χρηματικά κατώτατα όρια²⁴ και απαιτήσεις εμπειρογνώσιας στον τομέα των χρηματοοικονομικών ερευνών ως κριτήριο επιλογής για τον διορισμό των εισαγγελέων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας²⁵, οι διατάξεις αυτές θα έπρεπε να προσαρμοστούν ώστε να ληφθούν υπόψη οι ειδικές ανάγκες του τομέα της έρευνας και της δίωξης εγκλημάτων τρομοκρατίας.

Ζητήματα προϋπολογισμού και στελέχωσης

Η επέκταση της εντολής της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας θα είχε επίσης αντίκτυπο στον προϋπολογισμό και τη στελέχωση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, καθώς η αύξηση του φόρτου εργασίας της θα είχε ως αποτέλεσμα την ανάγκη πρόσληψης πρόσθετων εισαγγελέων και άλλου προσωπικού με ιδιαίτερη εμπειρία στην έρευνα και τη δίωξη εγκλημάτων τρομοκρατίας. Επιπλέον, θα έπρεπε να προσαρμοστούν αναλόγως οι απαιτήσεις ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Ο εν λόγω αντίκτυπος θα αναλυθεί περαιτέρω στη βάση λεπτομερέστερων πληροφοριών που θα υποβληθούν με το νομοθετικό δημοσιονομικό δελτίο που θα συνοδεύει τυχόν μελλοντική νομοθετική πρόταση.

²⁴ Όπως στο πλαίσιο της άσκησης της αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας [άρθρα 24 και 25 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939], του δικαιώματος ανάληψης υπόθεσης που έχει η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία [άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939] ή της παραπομπής και διαβίβασης διαδικασιών στις εθνικές αρχές [άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939].

²⁵ Άρθρα 14 και 16 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939.

5.2. Αντίκτυπος στους οργανισμούς της ΕΕ και τις εθνικές αρχές

Η επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη θα είχε αντίκτυπο στα τρέχοντα καθήκοντα και τους ρόλους της Europol και της Eurojust, καθώς και στις εθνικές αρχές. Για παράδειγμα, η ικανότητα διενέργειας εγκληματολογικών αναλύσεων σε ενωσιακό επίπεδο αναμένεται ότι θα αναπτυσσόταν περαιτέρω, δεδομένου ότι η εν λόγω μορφή αναλύσεων συνιστά ένα από τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα της ανταλλαγής πληροφοριών στο εν λόγω επίπεδο. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα είχε την εξουσία να αναθέτει²⁶ στην Europol τη διενέργεια εγκληματολογικών αναλύσεων για λογαριασμό της. Ομοίως, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα συντόνιζε στενά τις εργασίες της με αυτές της Eurojust, προκειμένου να διασφαλίζεται η συμπληρωματικότητα των διώξεων που θα ασκούνταν από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και αυτών που θα ασκούνταν από τις εθνικές αρχές με την υποστήριξη της Eurojust. Η εν λόγω συμπληρωματικότητα θα ενίσχυε τον ρόλο της Eurojust ως ουσιώδους συνδέσμου για τον συντονισμό των διώξεων στον τομέα των διασυνοριακών εγκλημάτων που σχετίζονται με την τρομοκρατία, όπως το κυβερνοέγκλημα. Ταυτόχρονα, η Eurojust θα ήταν σε θέση να αφιερώνει τους πόρους τους στην υποστήριξη διασυνοριακών ερευνών για άλλα εγκλήματα, όπως το οργανωμένο έγκλημα, το λαθρεμπόριο ναρκωτικών και η εμπορία ανθρώπων.

Η καθιέρωση στενής συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας της Eurojust και της Europol θα προσέφερε συνέργειες οι οποίες θα ήταν σε όφελος όλων των εμπλεκόμενων στην καταπολέμηση των εγκλημάτων τρομοκρατίας και θα διασφάλιζε την αποφυγή περιττών αλληλεπικαλύψεων εργασιών. Με τον τρόπο αυτό, οι περιορισμένοι πόροι θα χρησιμοποιούνταν με τον πλέον αποδοτικό τρόπο.

Η επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα εγκλήματα τρομοκρατίας θα είχε επίσης αντίκτυπο στο έργο της με άλλους ενωσιακούς ή εθνικούς φορείς και στον τρόπο και στο πλαίσιο συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας με αυτούς. Στους φορείς αυτούς περιλαμβάνονται, για παράδειγμα, οι μονάδες χρηματοοικονομικών πληροφοριών (ΜΧΠ), οι οποίες είναι αρμόδιες, μεταξύ άλλων, για την αντιμετώπιση των ύποπτων συναλλαγών που αφορούν χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.

6. Συμπέρασμα

Η απειλή της τρομοκρατίας παραμένει υψηλή και εξακολουθεί να εξελίσσεται, καθιστώντας αναγκαία μια ακόμη ισχυρότερη απόκριση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η ενίσχυση της ικανότητας, σε ενωσιακό επίπεδο, έρευνας και δίωξης των εγκλημάτων τρομοκρατίας και

²⁶ Το άρθρο 102 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1939 ήδη προβλέπει ότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να ζητεί από την Europol την παροχή αναλυτικής υποστήριξης σε συγκεκριμένη έρευνα που διεξάγεται από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, όμως η εξουσία ανάθεσης που αναφέρεται εδώ θα απαιτούσε την τροποποίηση και του κανονισμού για την Europol.

παραπομπής των δραστών τους ενώπιον της δικαιοσύνης αποτελεί τμήμα της ολοκληρωμένης ευρωπαϊκής απόκρισης στις τρομοκρατικές απειλές.

Ούσα ο μοναδικός οργανισμός της Ένωσης με την εξουσία να διεξάγει ποινικές έρευνες, να ασκεί διώξεις για αξιόποινες πράξεις και να παραπέμπει τους δράστες αυτών ενώπιον των αρμόδιων εθνικών δικαστηρίων, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να ενισχύσει σημαντικά τις τρέχουσες προσπάθειες καταπολέμησης των εγκλημάτων τρομοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με την παρούσα ανακοίνωση, η Επιτροπή καλεί το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, ενόψει της συνόδου κορυφής στο Σιμπίου στις 9 Μαΐου 2019, να προωθήσει την παρούσα πρωτοβουλία μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και να αποφασίσει την επέκταση των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στα εγκλήματα τρομοκρατίας με επιπτώσεις σε πολλά κράτη μέλη.